

อิสลาม : ความจริงที่ต้องเปิดเผย

ศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาที่เรียกร้องความ สันติสุข และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานความรัก ความเอื้ออาทร ความถูกต้อง และความเป็นธรรม

ปัญหาที่ 1 การญิฮาด (การต่อสู้ในหนทาง ของอัลลอฮ์)

1.1 สาเหตุ

คนบางส่วนเชื่อว่า การใช้อาวุธต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ (ญิฮาด) เป็นบทบัญญัติหนึ่งของอิสลาม

1.2 ข้อพิจารณา

การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ (ช.บ.) การญิฮาด มิได้มีเฉพาะการต่อสู้โดยใช้อาวุธเพียงอย่างเดียว อิบน์กัอยิมได้อธิบายการญิฮาด ว่ามี 13 ประเภทอาทิ **การต่อสู้กับศัตรู อารมณ์ ซาตานมารร้าย กาเฟร มุนาฟิก พวกฉ้อฉล คดโกง พวกนอกกลุ่มนอกลทาง พวกที่มีพฤติกรรมชั่วร้าย การใช้กำลังอาวุธประหัด ประหารกันต้องได้รับการตัดสินชี้ขาด ด้วยการพิพากษา** จากผู้มีหน้าที่แก้ไขปัญหามาโดยตรงหรือจากการ ประกาศของผู้ที่เป็นผู้นำ "วาสิลุลอัมร"

การญิฮาดสามารถกระทำได้ภายใต้เงื่อนไข

1. การถูกกดขี่และถูกข่มขู่อย่างอยุติธรรม
2. การถูกลิดรอนสิทธิด้านศาสนา
3. ญิฮาดเพื่อนำสิทธิในข้อ 1 และ 2 คืนมา
4. การญิฮาดจะต้องอยู่ภายใต้จริยธรรมในการทำสงคราม คือ "ต่อสู้กับบรรดาผู้เป็นศัตรู แต่อย่าเริ่ม เป็นศัตรูก่อน....

แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ทรงรักผู้รุกราน (2/190) พลเรือนผู้บริสุทธิ์ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีสัญญา สงบศึก ไม่ทำลายทรัพย์สินไม่ตัดโค่นหรือเผาทำลายต้นไม้ที่ออกผล ไม่ฆ่าสัตว์ นอกจากเพื่อเป็นอาหาร ให้ความเมตตาและการเอาใจใส่ หรือการบริการทางการแพทย์หรือพยาบาลต่อเชลยศึก

ญิฮาดไม่ใช่เครื่องมือการทำสงครามคือ ผู้บริสุทธิ์มิให้นำไปรังแกคนอ่อนแอ และผู้ถูกกดขี่

ปัญหาที่ 2 ผู้ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ โดยเฉพาะผู้ก่อเหตุ ถือว่าเป็นชะฮีด (เสียชีวิตจากการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์)

2.1 สาเหตุ

คนบางส่วนเชื่อว่า ผู้ที่เสียชีวิตจากการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่พวกเขาพิชิต (วินิจัย) ว่าเป็นกาฟิรหรือมุนาฟิก จะได้รับชะฮีด (การพลีชีพ ในหนทางของอัลลอฮ์) และได้รับผลตอบแทน จากอัลลอฮ์ (ช.บ.) คือ สวนสวรรค์

2.2 ข้อพิจารณา

การเป็นชะฮีดที่แท้จริง หากพิจารณาถึงเหล่าบรรดาซุฮาบะฮ์ในอศิศ อัมชะฮ์ อิบน์อับดุลมุญลลิบ วีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของอิสลามชะฮีดแห่งสมรภูมิอุฮุด พลีชีพต่อสู้เพื่อปกป้องสัจธรรมแห่งอิสลาม หลั่งเลือด เพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ตำแหน่งที่ได้รับคือ ชะฮีดอย่างแท้จริง การที่จะได้รับชะฮีดขึ้นอยู่กับ การญิฮาดของเขาว่าสมบูรณ์ด้วยเงื่อนไขที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้วางไว้หรือไม่ การฆ่าผู้บริสุทธิ์ การละเมิด กฎเกณฑ์ที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้วางไว้จึงมิใช่การญิฮาด และไม่สามารถนำไปสู่ตำแหน่งชะฮีดได้

ปัญหาที่ 3 การไม่อาบน้ำศพผู้ที่เสียชีวิต เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบ

3.1 สาเหตุ

คนบางส่วนเชื่อว่า ผู้ที่เสียชีวิตเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบ เป็นการเสียชีวิตเพราะการต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์ (ชะฮีด) จึงไม่ต้อง อาบน้ำศพ

3.2 ข้อพิจารณา

การเป็นชะฮีดขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของการญิฮาดและการชะฮีด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอาบน้ำศพนั้น เป็นเรื่องทีละเอียดย่อยและลึกซึ้ง เงื่อนไขของการญิฮาดและชะฮีด เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ดังตัวอย่างกรณีต่อไปนี้

คอลีฟะฮ์ อุมัยร เสียชีวิตเพราะถูกแทงเป็นชะฮีด แต่มีการอาบน้ำศพ คอลีฟะฮ์ อุซมาน ถูกฆาตกรรม เป็นชะฮีด แต่มีการอาบน้ำศพ คอลีฟะฮ์ อาลี ถูกฟัน ถึงแก่ชีวิตเป็นชะฮีด แต่มีการอาบน้ำศพ **การเป็นชะฮีด ที่ปรากฏในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม และไม่ต้องอาบน้ำศพ คือ ผู้ที่เป็นชะฮีด เนื่องจากการต่อสู้รบในสมรภูมิต่างนั้น เช่น กรณีฮัมซะฮ์ อิบน์อับดุล มุฏอลิบ ซึ่งเสียชีวิตจากการสู้รบใน สมรภูมิอุชุก**

ปัญหาที่ 4 การชูความเป็นเชื้อชาติมลายู และการต่อสู้เพื่อแบ่งแยกดินแดนเป็นการต่อสู้ ในทางศาสนา

4.1 สาเหตุ

คนบางส่วนได้รับการปลูกฝัง สร้างความรู้สึก และมีความเข้าใจในเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ และความ เป็นเชื้อชาตินิยมอันนำไปสู่การเรียกร้อง และต่อสู้เพื่อการแบ่งแยกดินแดน

4.2 ข้อพิจารณา

การเรียกร้องและการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคมนั้น เป็นที่อนุญาตตามหลักการของอิสลาม แต่การต่อสู้ และเรียกร้องด้วยเงื่อนไขของการเชิดชู ความเป็นเชื้อชาตินิยมเผ่าพันธุ์นิยมนั้นเป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักการของอิสลาม เพราะ ลัทธิชาตินิยมนั้นเป็นแนวคิดที่พยายามจะสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในสังคมโลกหรืออีกนัยหนึ่ง คือ ความเข้าใจ รักใคร่ที่มีต่อเชื้อชาติ จนกลายมาเป็นความศรัทธา ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดศาสนาหมัหมัด (ศ็อลฯ) กล่าวไว้ในเรื่องนี้ความว่า

"ใครก็ตามที่เรียกร้องไปสู่อัชชอเบียฮ์ (การคลั่งชาติ เผ่าพันธุ์ หลงตระกูล ถือพวกพ้อง) คนผู้นั้นมิได้เป็นพวกฉัน ใครก็ตามที่ต่อสู้เพื่ออัชชอเบียฮ์ คนผู้นั้นมิได้เป็นพวกฉันและใครก็ตามที่ตายไปเพราะสนับสนุนอัชชอเบียฮ์ คนผู้นั้นมิได้เป็นพวกเดียวกับฉัน" (รายงาน โดย มุสลิมอาบูดาวูด และนาซาอีฮ์)

ปัญหาที่ 5 การไม่ยอมรับการอยู่ภายใต้การปกครองของชนต่างศาสนิก

5.1 สาเหตุ

คนบางส่วนเชื่อว่า มุสลิมหรือผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น ไม่อนุญาตให้อยู่ภายใต้การปกครองของ ชนต่างศาสนา (กาฟิร) มีการปลูกฝังแนวคิดนี้สู่ประชาชนจนกลายเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม

5.2 ข้อพิจารณา

การที่มุสลิมอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลที่มีไม่มุสลิมนั้น มิได้เป็นข้อห้ามตามบทบัญญัติของศาสนา อิสลามแต่ประการใด ไม่เพียงเฉพาะมุสลิมเท่านั้น ศาสนิกอื่นก็เช่นกัน ถ้ารัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความอธรรม ก่อให้เกิดรอนสิทธิทางศาสนา ก็เป็นสิทธิ ที่เขาเหล่านั้นจะลุกขึ้นต่อสู้กับความอธรรมและการกดขี่

ในประวัติศาสตร์อิสลาม ตามรายงานของ มุฮัมหมัด อิบนิอิสฮาก ในหนังสือ *ชีรอศรอรอซูลุลลอฮ* บันทึกไว้ว่า "เมื่อบรรดาศาวกของท่านศาสดา มุฮัมหมัด (ศอลย) ได้รับการกดขี่ ซึ่งศาสดาไม่สามารถปกป้องทุกคนได้ ท่านจึงได้สั่งให้สาวกของท่าน จำนวนหนึ่งอพยพไปยังอียิปต์ (อาบาสะฮ์หรือ เอธิโอเปียในปัจจุบัน) ซึ่งกษัตริย์อัลบาชาร์แห่งอียิปต์ เป็นชนต่างศาสนา แต่เป็นกษัตริย์ที่มีคุณธรรมสูง นับเป็นการอพยพครั้งแรกของมุสลิมที่มีขึ้นในปี ฮ.ศ. ที่ 5 กษัตริย์ อัลบาชาร์ แห่งอียิปต์ ได้ให้การต้อนรับบรรดามุสลิม และทรงประทานที่พำนักให้ผู้อพยพเหล่านั้นต่างมีความสุขที่ได้อยู่กับสันติภาพความมั่นคงและเสรีภาพในการนับถือศาสนา และในปี ฮ.ศ. ที่ 6 มีการอพยพของมุสลิมไปยังอียิปต์อีกครั้งหนึ่งซึ่งครั้งนี้มุขรีกันจากมักกะฮ์ ได้ส่งตัวแทนไปเจรจากับกษัตริย์อัลบาชาร์แห่งอียิปต์ ขอรับผู้อพยพ ทั้งหมดกลับมักกะฮ์ เพื่อรับโทษและเมื่อได้มีการซักถามได้ความอย่างชัดเจนแล้ว กษัตริย์อัลบาชาร์แห่งอียิปต์ได้ คร่ำครวญว่า บรรดามุสลิมมีอิสระที่จะ อยู่อาศัยในราชอาณาจักรของพระองค์ได้ครบถ้วนที่พวกเขาต้องการซึ่งสร้างความผิดหวังให้กับมุขรีกันมักกะฮ์เป็นอย่างมากนั้นเป็นการชี้ให้เห็นว่า **มุสลิมสามารถที่จะอยู่ที่ใดก็ได้ที่มีผู้ปกครองที่มีคุณธรรมเฉกเช่นที่ศาสนาคได้ส่งสาวกของท่านไปยังอียิปต์**

ปัญหาที่ 6 การอยู่ร่วมกับศาสนิกอื่น

6.1 สาเหตุ

คนส่วนหนึ่งถูกสอนให้เชื่อว่า การคบค้าสมาคมกับคนต่างศาสนาเป็นบาป ไม่สามารถอยู่ร่วมกับกาไฟร์ และผู้ที่ไม่เป็นมุสลิมบางส่วนก็มีแนวคิดนี้เช่นกัน

6.2 ข้อพิจารณา

ศาสนาอิสลามเรียกร้องสันติภาพและยึดมั่นในหลักการแห่งความเข้าใจความรักและเอื้ออาทร ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน อิสลามปฏิเสธความคิด พฤติกรรมสุดโต่ง และความรุนแรง โดยสิ้นเชิง

การประชุมใหญ่ระดับโลก เรื่องมุสลิมกับเพื่อนต่างศาสนา (We & the other) ซึ่งจัดโดย กระทรวงศาสนาสมบัติ และกิจการอิสลามร่วมกับสภาสูงสุดเพื่อการอ้างสายกลาง ณ โรงแรมเซอรอตัน ประเทศคูเวต เมื่อ 6-8 มีนาคม 2549 ที่ประชุมมีมติร่วมกันพอสรุปได้ ดังนี้

ความหลากหลายทางศาสนาภาษาและ เผ่าพันธุ์ ถือเป็นพื้นฐานทางธรรมชาติและข้อเท็จจริงของสังคมมนุษย์ โดยที่ความหลากหลายในเรื่อง ดังกล่าว ไม่อาจนำมาเป็นข้ออ้างที่จะสร้างความบาดหมางและเป็นศัตรูระหว่างกัน และขอประกาศเจตนารมณ์แห่งการยึดมั่นหลักสายกลางและต่อต้านพฤติกรรมอันนำไปสู่ความรุนแรงและความบาดหมางระหว่างผู้คนในสังคม

1. อิสลามเป็นศาสนาที่เรียกร้องสู่การสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือระหว่างคนต่างศาสนา ภายใต้หลักการของความเคารพในศักดิ์ศรีของ ความเป็นมนุษย์และยึดมั่นในหลักการอยู่ร่วมกันใน สังคมโดยสันติและมีความยึดหยุ่นสามารถนำไปปฏิบัติในโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนต่างศาสนาได้อย่างเป็นรูปธรรมที่สุด

2. การศึกษาอิสลามที่มีนัยแอบแฝงและมีวัตถุประสงค์ที่อยู่บนพื้นฐานแห่งความมีอคติการใส่ร้าย และบิดเบือน เป็นสิ่งที่ต้องประณามการเสวนากับ เพื่อน พี่น้องต่างศาสนา มิได้หมายถึง ความพยายามที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวในสารัตถะของศาสนา หากแต่มีเป้าหมายเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีที่พี่น้องระหว่าง เพื่อนร่วมโลก ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การจรรโลง สังคมใฝ่สันติ

3. ที่ประชุมตระหนักในความสำคัญและบทบาทของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่าง เพื่อนต่างศาสนา และ

ยืนยันว่าทุกประชาชาติมีสิทธิ เสรีภาพ ในการยึดมั่นศาสนาตามความเชื่อแห่งตน การใช้ชีวิตร่วมกันกับพี่น้องต่างศาสนก
ถือเป็นข้อเท็จจริงตามประวัติศาสตร์ และความจำเป็นของสังคมมนุษย์ ภายใต้บริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม
สิทธิเสรีภาพควรตั้งมั่นบนพื้นฐานของการให้เกียรติ ซึ่งกันและกัน ไม่ใช่เป็นเครื่องมือในการแสดงออก ซึ่งสิทธิเสรีภาพ
จนเกินขอบเขต หรือล้ำเส้น กรอบวิถีการดำเนินชีวิตอันปกติสุขของสังคมอื่น

อนึ่ง ในประวัติศาสตร์อิสลามเอง ก็ปรากฏ ความสัมพันธ์ระหว่างมุสลิมทั้งผู้ที่มีใจมุสลิมด้วย เช่นเดียวกัน เช่น
พบว่าการใช้บ่อน้ำร่วมกันระหว่างศาสนาและซอฮาบะฮ์กับยะฮูดียฺขณะอยู่ที่มาดีนะฮ์ เมื่อท่านศาสดาฯพบว่ามีอุปการณ
การทำสงคราม ของท่านศาสดาฯได้ถูกจำนองไว้กับยะฮูดียฺ นี่ก็เป็นสิ่งยืนยันได้อย่างชัดเจนถึงแบบอย่างความสัมพันธ์ระหว่าง
มุสลิมกับผู้ที่มีใจมุสลิมที่ให้ไว้โดยท่านรอซูล (ศ็อลฯ)

ปัญหาที่ 7 การใช้ผ้าฮันด์ เครื่องราง และ ของขลัง เพื่อการอยู่ยงคงกระพัน

7.1 สาเหตุ

คนบางส่วนถูกสอนแนะนำให้เชื่อว่าการใช้ ผ้าฮันด์ เครื่องรางของขลัง การท่องจำถ้อยคำ เพื่อเป็น คาถาอาคม
จะเกิดผลดีต่อตนเอง เช่น ศัตรูมอง ไม่เห็นตัว หรือจะอยู่ยงคงกระพัน ศิริน พ้นทางไม่เข้า

7.2 ข้อพิจารณา

ศาสนาอิสลามสอนมิให้มุสลิมกระทำการใด ๆ การบูชาหรือเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูกสร้าง ผ้าฮันด์ เครื่องราง ของขลัง
เวทมนต์ คาถาอาคม หรือการกระทำอันใดที่สื่อหรือสื่อไปในทางการตั้งภาคี (หรือที่เรียกกันว่า ชิริก) ต่ออัลลอฮ์
(ช.บ.) **ในทัศนะของอิสลามถือว่า พฤติกรรมในการทำชิริก เป็นการก่อบาปใหญ่ และบุคคลเหล่านี้หลุดพ้นจาก
สถานะความเป็นมุสลิม เพราะอิสลามสอนให้เชื่อมั่นในเอกภาพของ อัลลอฮ์ (ช.บ.) และการกำหนดศกาวะของอัลลอฮ์
(กอฎอ-กอฎาร) ไม่ใช่เครื่องราง ของขลัง**

ปัญหาที่ 8 การสาบาน (ซูเปาะห์ หรือ ซุมเปาะห์) และการถอนคำสาบาน

8.1 สาเหตุ

การปรากฏของกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกร้องให้เยาวชนลุกขึ้นต่อสู้กับอำนาจของรัฐ มีการฝึกอาวุธ และมีการ
ซูเปาะห์ หรือซุมเปาะห์ (สาบาน) หากละเมิดคำสาบาน ชีวิตของผู้ละเมิดนั้นชอบธรรมที่จะต้องถูกฆ่า

8.2 ข้อพิจารณา

การซูเปาะห์ ซุมเปาะห์ หรือการสาบานนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ที่กล่าวถ้อยคำสาบานว่ามีเจตนาเช่นไร คัมภีร์อัลกุรอาน
ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ไว้อย่างชัดเจน ในหลายโองการด้วยกันและชาดิษ หลายบทได้กล่าวรองรับเช่นกัน

**"พวกเราได้ถือเอาคำสาบาน (พล่อย ๆ) ของพวกเขามาเป็นโล่ป้องกันตนเอง แต่แล้วพวกเขา ก็ขัดขวางจาก
วิถีทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น มีพฤติกรรมอันเลวร้ายยิ่ง" (3/63)**

**"อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าในการ สาบานที่ไม่จริงจัง แต่พระองค์ทรงเอาผิดด้วยสิ่งที่พวกเจ้าผูกพันการ
สาบาน ดังนั้นการโก่งความผิด ของมัน คือ การให้อาหารแก่คนอนาถา 10 คน จากระดับปานกลางของอาหารที่พวกเจ้าให้
แก่ครอบครัว ของพวกเจ้า หรือไม่มีก็เครื่องนุ่งห่มแก่ พวกเขา 10 คน หรือไม่มีก็ไถ่ทาส 1 คน ให้เป็นอิสระ แต่ถ้าไม่ได้ก็ให้
ถือศีลอด 3 วัน นั่นเป็นการไถ่ ความผิด" (5/93)**

อิบนุญัมร์ กล่าวว่า บิดาของฉันเคยสาบาน แต่แล้วท่านนบี (ศอลฯ) ได้ห้ามโดยกล่าวว่า **ผู้ใดที่สาบานกับสิ่ง**

หนึ่งสิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) แล้ว ก็เท่ากับเขาผู้นั้นเป็นผู้ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ (ช.บ.) (รายงานโดยอะหมัดอิบนิ ฮัมบัล) และศาสดาได้กล่าวว่า บุคคลได้ยังคงแข็งใจสาบาน ทั้ง ๆ ที่ คำสาบานนั้นเป็นอันครายต่อครอบครัวการกระทำของ บุคคล ดังกล่าวถือเป็นบาปที่ใหญ่ ณ อัลลอฮ์ (ช.บ.)

ปัญหาที่ 9 การลอบฆ่าบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นกาฟิร (ต่างศาสนิก) และมุนาฟิก (ผู้กลับกลอก)

9.1 สาเหตุ

คนบางส่วนถูกเลี้ยงสอนให้มีความเชื่อว่าการฆ่ากาฟิร (ต่างศาสนิก) และมุนาฟิก (ผู้กลับกลอก) เป็นสิ่งที่อนุมัติในอิสลาม ผู้ฆ่าจะได้ผลบุญ และหากพลาดท่าเสียที ผู้ฆ่ากลายเป็นผู้ถูกฆ่า เขาก็จะได้รับสวรรค์เป็นการตอบแทน

9.2 ข้อพิจารณา

กาฟิร ความหมายโดยรากศัพท์ทางภาษาแปลว่า ผู้ปฏิเสธ ผู้คือคิง ผู้ฝ่าฝืน ความหมายทางศาสนา หมายถึง ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนาอิสลาม กาฟิร จำแนกได้ 3 ประเภทด้วยกัน

1. กาฟิรฮัรบี คือ คนต่างศาสนิกที่เป็นคู่สงคราม คนต่างศาสนิกที่เป็นศัตรูและพยายามที่จะทำลายล้างอิสลาม

2. กาฟิรซิมมีย คือ คนต่างศาสนิกที่อยู่ภายใต้ การปกครองของรัฐอิสลาม ซึ่งรัฐจะต้องดูแลพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาต้องจ่ายภาษีแก่รัฐอิสลาม

3. กาฟิรมุอาฮัค คือ คนต่างศาสนิกที่ได้ทำสัญญา และมีพันธสัญญาที่ไม่รุกรานและไม่ละเมิดซึ่งกันและกัน มุนาฟิก หมายถึง คนที่มีลักษณะกลับกลอก หรือสลับปากกับใจไม่ตรงกัน เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคล ที่สร้างทำเป็นศรัทธาในอิสลาม แต่ใจจริงมิได้เป็นเช่นนั้นซำรายยังคอยมุ่งทำร้ายมุสลิมและอิสลามตลอดเวลา

มุนาฟิกด้านความประพฤติ หรือด้านอาภักดิ์ (พฤติกรรมเน้นมุสลิมแต่จิตใจยัคมั่นในสิ่งอื่น) คือ บุคคล ที่แสดงออกโดยรูปลักษณ์ออกอย่างหนึ่ง แต่พฤติกรรม เสดสร้างซึ่งตรงข้ามกับจิตใจที่แท้จริงของเขา

มุนาฟิกด้านวาจา คือ บุคคลที่มักเรียกกันว่าลิ้นสองแฉก เป็นคุณสมบัติของบุคคลที่สรรเสริญ ยกยอ ยกย่องผู้คนคอหน้า แต่กลับปฏิเสธและใส่ร้ายผู้คนเมื่ออยู่ลับหลัง

ฮาดิษหนึ่งกล่าวว่า ท่านศาสดา (ศอลฯ) ได้ คำหิญาษะฮ์ อิบบุซัยด์ (ร.ฎ) กรณีที่อุซามะฮ์สังหาร ชายผู้หนึ่งระหว่างสงคราม แม้ชายผู้นั้นจะกล่าว ปฏิญาณตนยอมรับอิสลามแล้วก็ตาม เหตุผลของ อุซามะฮ์ คือ ชายผู้นั้นกล่าว ปฏิญาณตนเพื่อหลีกหนีการถูกสังหาร แต่ท่านศาสดามีได้ยอมรับเหตุผล ดังกล่าวท่านศาสดามีได้ยอมรับเหตุผล ดังกล่าวท่านศาสดาได้ถามอุซามะฮ์ว่า **"เจ้าสามารถนำอกของเขา เพื่อดูว่า ที่เขาพูดนั้นจริงหรือไม่กระนั้นหรือ"**

สมัยที่ท่านรอซูล มีผู้ที่เป็นมุนาฟิกหลายคน แต่ท่านรอซูลไม่เคยอนุญาตให้ฆ่ามุนาฟิกแม้แต่ คนเดียว ความคิดของผู้ที่ปลุกปั่นยุยงเขวชวนว่า คนที่เห็นต่างจากคน เป็นกาฟิรหรือมุนาฟิกและต้องฆ่าเสียให้หมดจึงเป็นความคิดสุดโต่ง ที่ห่างไกลจาก หลักธรรมคำสอนของอิสลามอย่างที่สุด คำรัสแห่ง อัลลอฮ์ (ช.บ.) ในซูเราะฮ์ อัลบากอเราะฮ์ ความว่า **"ไม่มีการบังคับใด ๆ ในการนับถือศาสนา (อิสลาม) (2/256)"** ... (และวจาณะของศาสดามุฮัมมัด (ช.ล) ศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ของโลก กล่าวไว้ ความว่า **"เลือดของ บุคคลที่ปฏิญาณตนว่าไม่มี พระเจ้าอื่นใด นอกจาก อัลลอฮ์ และฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ช.บ.) จะไม่เป็นที่อนุญาต (ให้ผู้ใดล่วงละเมิด)..."** ในอัลกุรอาน ไม่ปรากฏที่ใดเลย ที่สั่งใช้ให้ฆ่ามุนาฟิก และในสมัย ท่านศาสดา ท่านก็ไม่เคยอนุญาตให้ฆ่ามุนาฟิกแม้แต่คนเดียว ทั้ง ๆ ที่เป็นที่ชัดเจนว่า ในสมัยของท่านนั้น มีมุนาฟิกอยู่ด้วย

ปัญหาที่ 10 การเคารพและเชื่อฟังบิดามารดา

10.1 สาเหตุ

เอกสาร เบอร์จีฮาด คิ ปัตตานี (การต่อสู้ที่ ปัตตานี) ซึ่งเป็นเอกสารที่บิดเบือนคำสอนของอิสลาม มุ่งปลุกอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการศรัทธาอย่างมีเหตุผล มีข้อความที่รุนแรงปรากฏ กล่าวคือ หากผู้ใด ไม่เห็นด้วยกับแนวทางการต่อสู้ แม้จะเป็นบิดา มารดา ก็ถือว่าเขาเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง จึงมีความชอบธรรมที่จะฆ่าพวกเขาได้ ดังข้อความที่ว่า **"...โอ้บรรดา ผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเจ้าจงอย่าได้เอาบิดาและ พี่น้องของพวกเจ้าในฐานะผู้นำ ถ้าพวกเขาเอนเอียงไปในแนวทางที่หลงผิด รูปธรรมเท่านั้นที่พวกเขาเป็น บิดาและพี่น้องเรา แต่นามธรรมที่แท้จริงนั้น พวกเขาไม่ได้เป็นกลุ่มของฝ่ายเราอีกต่อไป ดังนั้นหากเป็นที่ ชัดเจนว่าพวกเขาเป็นผู้ทรยศจงฆ่าพวกเขาเสีย...."**

10.2 ข้อพิจารณา

ในสมัยท่านรอซูล มีบิดามารดาของสาวก ท่านรอซูลหลายคน เป็นกาฟิรและต่อสู้ขัดขวาง อิสลาม แต่ในบริบทปัจจุบันมีเงื่อนไขต่างจากการที่ พ่อแม่เป็นมุสลิมไม่เห็นด้วยกับความเห็นของเขา (ลูก) ไม่ได้หมายถึง เขาจะเป็นมุนาฟิก หรือเราสามารถ ที่จะว่าท่านได้ การอ้างข้อความข้างต้นจึงเป็นการ กล่าวอ้างที่ผิด

ในสมัยท่านนบี พระราชดำรัสแห่งอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานซูเราะฮ์ อัลอังกะบูต (8/29) ความว่า **"และเราได้สั่งแก่มวลมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา และแม้เขาทั้งสองบังคับ เคี้ยวเข็ญเจ้าเพื่อให้ได้ภาคีคือข้า ในสิ่งที่เจ้าไม่มี ความรู้ ก็จงอย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง..."** คำรัสแห่ง อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงสั่งจะยิ่ง

ทัศนะของอิสลามนั้น บิดามารดาเป็นต้นเหตุ แห่งการปรากฏของลูก ดังนั้นหน้าที่ของลูกต่อบิดา มารดา คือ การทำดีไม่ว่าบิดามารดาจะนับถือศาสนาใด อิสลามเน้นอย่างยิ่งไม่ให้เรากดต่อบิดามารดา แต่บิดามารดาจะมากำหนดไม่ให้ลูกเชื่อและศรัทธาต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ไม่ได้ หน้าที่ของลูกนั้น คือ การกระทำดีต่อ บุพการีตลอดไปดังที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้กำชับให้กระทำ ความดีความว่า **"...และจงคอยอยู่คู่แลปรนนิบัติ ท่านทั้งสอง (หมายถึงบิดามารดาที่ไม่ได้เป็นมุสลิม ยามที่ทั้งสองมีชีวิต) บนโลกนี้ให้ดี..." (31/15)**

ปัญหาที่ 11 เหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น เป็นการญิฮาด (ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์) หรือ ฆะซาด (การก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน)

11.1 สาเหตุ

การถูกปลุกปั่น ยุยง ปลุกเร้ามวลชน โดยอ้างอิง หลักศาสนาที่ถูกบิดเบือน ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในหลักคำสอนของศาสนาที่วัคคัยกฎเกณฑ์แห่งการญิฮาด ทั้งที่จริงแล้วการกระทำเหล่านั้นคือ ฆะซาด (การก่อความเสียหาย บนหน้าแผ่นดิน)

11.2 ข้อพิจารณา

การก่อการทุกชนิดที่ไม่ถูกต้องตามหลักการของอิสลามแล้ว ถือเป็นการก่อความหายนะ (ฆะซาด) ให้กับสังคมทั้งสิ้น เพราะฆะซาดเป็นการกระทำที่ตรงกันข้ามกับญิฮาด และเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขของการญิฮาด

การบิดเบือนคำสอนของอิสลาม โดยการขับเคลื่อนผ่านบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่รู้สึกตนเอง ว่ากำลังถูกนำทางความคิด และปฏิบัติยากอบได้ ด้วยความรุนแรงไม่อาจนำมาสร้าง ความชอบธรรมใดๆ ในการก่อความเสียหายให้สังคมอิสลามต่อต้านการใช้ความรุนแรงในทุกมิติ อิสลาม คือ ศาสนาแห่งความรัก และสันติภาพ อัลลอฮ์ (ช.บ.) ตรัสไว้ ในอัลกุรอาน ความว่า **"...และอย่าได้ให้การเกลียดชัง ของพวกเจ้าต่อหมู่ชนใดหมู่ชนหนึ่งทำให้พวกเจ้าขาดความยุติธรรม จงยุติธรรมเถิดเพราะมันเป็นที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า..."** (ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ 5 : 8)

ปัญหาที่ 12 การทำลายศพ การทำให้ศพเสียโฉม

12.1 สาเหตุ

เยาวชนและบุคคลกลุ่มหนึ่งถูกชักจูง จูงใจโดย บิดเป็นนิกายศาสนา ให้เกิดความเชื่อว่าการต่อสู้ เพื่อเรียกร้องดินแดนเป็นการต่อสู้ในหนทางของศาสนา เป็นที่อนุมัติในอิสลามให้ฆ่าคนกาฬร มูนาฟิิก และการดักคัสรีษะ เผาศพอำพรางเป็นการแสดงถึง พลังของอิสลาม

12.2 ข้อพิจารณา

อิสลามเป็นศาสนาที่ปฏิเสธความรุนแรง การละเมิด การคร่าชีวิตมนุษย์และการรุกรานทุก รูปแบบ เป็นศาสนาที่กระจายสันติภาพและกำชับให้เกิดความยุติธรรม การกระทำความผิดห้ามปราม ความชั่ว การให้อภัย ดังคำรัสแห่งอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่บัญญัติ ไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานหลายโองการ

"...ผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่ง โดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลาย ในแผ่นดินแล้ว ก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ ทั้งหมด...." (5/32)

"...และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาโดยเจตนา (และโดยมิชอบ) แน่แน่นอนผลตอบแทนของเขาคือ ทัณฑ์ทรมาณในขุมนรกตลอดกาล..." (4/93)

"ห้ามการแย่งชิงและการทำให้ศพเสียโฉม" (อัลฮาคิม)

"จงบริจาคนามและจงอย่าทำให้ศพเสียโฉม" (อัลฮาคิม)

"พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ข้าพเจ้าสาปแช่งผู้ที่ใช้เหล็กเผาไฟนบสัคว์ที่ใบหน้าของมัมหรือ คิมันที่หน้า" (อัลฮาคิม)

"ไม่มีการบังคับใดๆ ในการนับถือศาสนา อิสลาม)...." (2/256)

"ผู้ใดสังเคราะห์ความผิดหนึ่งแก่ผู้อื่น เขาย่อมมีส่วนได้จากความผิดนั้นด้วย และผู้ใดสังเคราะห์ ความเลวหนึ่งแก่ผู้อื่น เขาก็ต้องรองรับความผิดจาก ความเลวนั้นด้วย และอัลลอฮ์ทรงอาณูภาพ เหนือทุกๆ สิ่ง" (4:85)

"อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเขา มิได้จับไล่เจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะกระทำความผิดแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงรักผู้มีความยุติธรรม" (60:8)

"อย่าให้มีการกระทำที่เป็นภัยต่อตัวเองและการกระทำที่เป็นภัยต่อผู้อื่น" (อัลฮาคิม)

ความหลากหลายทางศาสนา ภาษา
และเผ่าพันธุ์ ถือเป็นพื้นฐานทางธรรมชาติ และข้อเท็จจริงของสังคมมนุษย์
โดยที่ความหลากหลายในเรื่องดังกล่าว
ไม่อาจนำมาเป็นข้ออ้างที่จะสร้าง
ความบาดหมางและเป็นศัตรูระหว่างกัน
และขอประกาศเจตนารมณ์แห่งการยึดมั่น
หลักสายกลางและต่อต้านพฤติกรรม
อันนำไปสู่ความรุนแรงและความบาดหมาง
ระหว่างผู้คนในสังคม

การบิดเบือนคำสอนของอิสลาม
โดยการขับเคลื่อนผ่านบุคคลหรือกลุ่มบุคคล
ที่ไม่รู้สึกตนเองว่า กำลังถูกนำทางความคิด
และปฏิกิริยาตอบโต้ด้วยความรุนแรงไม่อาจ
นำมาสร้างความชอบธรรมใด ๆ ในการก่อความเสียหายให้สังคม อิสลามต่อต้าน
การใช้ความรุนแรงในทุกมิติ อิสลามคือศาสนา
แห่งความรักและสันติภาพ
อัลลอฮ์ (ช.บ.) ตรัสไว้ในอัลกุรอาน ความว่า **"...และอย่าได้ให้การเกลียดชังของพวกเขาเจ้า
ค่อหมู่ชนใดหมู่ชนหนึ่งทำให้พวกเขเจ้า
ขาดความยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด
เพราะมันเป็นสิ่งที่ใกล้ความยำเกรง ยิ่งกว่า...."**
(ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ 5 : 8)

ภาคผนวก

**เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม
ของแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์
การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้**

พ.ศ. 2555 – 2557

**วัตถุประสงค์ ข้อ 1 การเสริมสร้าง นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2555 –2557
ความปลอดภัยให้กับสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้และทุกคนในพื้นที่ดำรงชีวิตได้ปกติสุข**

ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บต.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (3 ข้อ)
1) การเสริมสร้างความเข้าใจ 2) การ รปล.ในชีวิตและทรัพย์สิน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแทรกซ้อน 4) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	1) หลักการแก้ไขปัญหา จชต. 2) การสร้างพื้นที่และสภาพแวดล้อมเพื่อแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน / ชุมชน ในการร่วมสร้างสันติสุข	1) พื้นที่เศรษฐกิจในเมืองสำคัญ และสถานที่ชุมชนสาธารณะ ปลอดภัยจากความเสียหายของเหตุการณ์รุนแรงขนาดใหญ่ เช่น เหตุระเบิดขนาดใหญ่ หรือพร้อมกันหลายจุด 2) หมู่บ้าน / ชุมชนที่เป็นพื้นที่เป็นพื้นที่เขตอิทธิพลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ลดจำนวนลงในพื้นที่เดิมและไม่ขยายเพิ่มในพื้นที่ใหม่ 3) ศาสนสถาน ศาสนบุคคล และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการคุ้มครอง / เฝ้าระวังให้ปลอดภัยจากเหตุรุนแรง

วัตถุประสงค์ ข้อ 2 การบริหารจัดการป้องกันไม่ให้เกิดเงื่อนไขที่หล่อเลี้ยง และเอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บต.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (2 ข้อ)
การดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน	เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ สิทธิมนุษยชน การอำนวยความสะดวก การบังคับใช้กฎหมาย การส่งเสริมนำหลักศาสนาหรือยุติธรรมชุมชนในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการเยียวยา และฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง	1) เจ้าหน้าที่รัฐทุกฝ่ายปฏิบัติอยู่ในกรอบของกฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนประเพณี และผู้กระทำผิดไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใด ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและรวดเร็ว 2) คดีหรือเหตุการณ์ที่เป็นข้อสงสัยของประชาชนและต่างประเทศได้รับการเร่งรัดและนำเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบโดยทันที เพื่อค้นหาความจริงให้ได้ข้อยุติและชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

“การดำเนินการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์”

วัตถุประสงค์ ข้อ 3 การเสริมสร้างความเข้าใจและฟื้นคืนความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชน
ด้วยกัน ให้เกิดความร่วมมือในการพร้อมเผชิญปัญหาร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ กอ.รบน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บต.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (5 ข้อ)
1) การดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน 2) การเสริมสร้างความเข้าใจ 3) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	1) เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ สิทธิมนุษยชน การอำนวยความสะดวก การบังคับใช้กฎหมาย การส่งเสริมนำหลักศาสนาหรือยุติธรรมชุมชนในการแก้ปัญหาความขัดแย้งและการเยียวยา และฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง 2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน ในการร่วมสร้างสันติสุข 3) การสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน	1) การดำเนินคดีความมั่นคงมีประสิทธิภาพ ทั้งกระบวนการรวบรวมพยานหลักฐานที่รัดกุมและโปร่งใส ผู้ต้องหาได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย และสามารถนำผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว 2) กระบวนการยุติธรรมทางเลือกได้รับการสนับสนุน โดยให้ผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา และชุมชน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการคลี่คลายความขัดแย้งและการระงับข้อพิพาท ผู้บริสุทธิ์ที่ได้รับผลกระทบได้รับการเยียวยาที่เป็นธรรม 3) ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่ได้รับการเยียวยาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชนที่ได้รับ รวมทั้ง ลดเงื่อนไขการใช้ความรุนแรง ตลอดจนสร้างความไว้วางใจ 4) ประชาชนมีความเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในพื้นที่ผ่านเวทีการสื่อสารที่ส่งเสริมการพูดคุย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง 5) จำนวนกลุ่มเป้าหมายมีองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทาง และทักษะการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การจัดหลักสูตรอบรม หรือ การสัมมนาเพิ่มมากขึ้นและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

วัตถุประสงค์ ข้อ 4 การพัฒนาเป็นไปอย่างค่อเนื่องสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กระจายตัวอย่างเท่าเทียมในทุกระดับ ตรงกับความต้องการไม่ทำลายอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชน ตลอดจนมีผลต่อการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ กอ.รณ.	ยุทธศาสตร์ สอ.บค.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (6 ข้อ)
1) การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแทรกซ้อน	1) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ วิถีชีวิต และความต้องการของประชาชน 2) การพัฒนาการสังคม คุณภาพชีวิต การท่องเที่ยว กีฬา และผู้ด้อยโอกาส 3) การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาภาษา ศิลปะ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น 4) เพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ สิทธิมนุษยชน การอำนวยความสะดวก การบังคับใช้กฎหมาย การส่งเสริมหลักศาสนาหรือยุติธรรม ชุมชนในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการเยียวยา และฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความรุนแรง	1) การลงทุน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นไปอย่างค่อเนื่อง มั่นคง สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ วิถีชีวิต ตรงกับความต้องการของประชาชน และมีผลต่อการสร้างอาชีพ และการกระจายรายได้ที่ทั่วถึงให้กับประชาชน ส่งผลให้อัตราการว่างงานในระดับหมู่บ้านลดลงอย่างต่อเนื่อง 2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ เทคโนโลยี ศักยภาพแรงงาน ทั้งคั่นน้ำปลายน้ำ ครอบคลุมทั้งพื้นที่ ในประเทศและรอยต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 3) สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนได้รับการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรการศึกษาและครูทั้งสายสามัญและศาสนาอย่างครบถ้วน และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานกลางของประเทศ 4) เด็ก เยาวชน และผู้ที่ยอยู่นอกระบบการศึกษา ได้รับความรู้ การเพิ่มทักษะการประกอบอาชีพ โดยการพัฒนา สร้างแหล่งเรียนรู้ และสนับสนุนระบบการศึกษานอกโรงเรียน 5) ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงได้รับหลักประกันของการมีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อการค้าวิชาชีพและการสร้างรายได้ที่พอเพียง ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย 6) ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุข และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเต็มประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ ข้อ 5 การเสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บค.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (4 ข้อ)
1) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 2) การเสริมสร้างความเข้าใจ	1) การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ภาษา ศิลปะ พหุวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น 2) การสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน 3) การพัฒนาการบริหารด้วยการมีส่วนร่วมและบูรณาการการแก้ไขปัญหาพื้นที่พิเศษ	1) ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายปฏิบัติตาม ประเพณีและศาสนา เป็นพลังสร้างสรรค์ สังคมพหุวัฒนธรรมและเป็นที่ยอมรับของ สังคมทั้งภายนอกและภายในรวมทั้ง เกิด ความรู้สึกและความภาคภูมิใจในการเป็น พลเมืองไทย 2) การฟื้นฟูอนุรักษ์ รักษาอัตลักษณ์ทาง ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ด้วย กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนใน พื้นที่ที่มีเพิ่มขึ้น 3) เด็กและเยาวชน มีความรู้ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษามลายูถิ่นและภาษาต่างประเทศที่สำคัญในทุกระดับการศึกษา 4) ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน นักการศึกษา สื่อมวลชน สตรีเด็กและเยาวชน มีบทบาท ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชนเพิ่ม ขึ้น

วัตถุประสงค์ ข้อ 6 การเสริมสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับสังคมไทย เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นจริงและตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บค.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (1 ข้อ)
1) การเสริมสร้างความเข้าใจ 2) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	การสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน	ประชาชนได้รับข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างรอบด้าน และเป็นจริง และตระหนัก ถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ ข้อ 7 การทำให้สังคมภายนอกประเทศให้การสนับสนุน และมีบทบาทเกื้อกูลการแก้ไขปัญหา

ยุทธศาสตร์ กอ.รณ.	ยุทธศาสตร์ คอ.บค.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (2 ข้อ)
1) การเสริมสร้างความเข้าใจ 2) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	1) การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) การสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน	1) ประเด็นปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ถูกหยิบยกเป็นวาระระหว่างประเทศ อาทิ เวทีขององค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และสหประชาชาติ 2) ประชาชนในโลกมุสลิมและต่างประเทศมีความเข้าใจและสนับสนุนการพัฒนา รวมทั้งแก้ไขปัญหาในพื้นที่ โดยอาศัยความร่วมมือของประชาคมอาเซียนและกิจการฮัจญ์

วัตถุประสงค์ ข้อ 8 การสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพูดคุยในการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง และการให้หลักประกันในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ

ยุทธศาสตร์ กอ.รณ.	ยุทธศาสตร์ คอ.บค.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (3 ข้อ)
การเสริมสร้างความเข้าใจ	การสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน	1) หน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกการจัดพื้นที่และกระบวนการสื่อสาร พหุคุย เพื่อลดและป้องกันการขยายตัวของความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชนเพิ่มขึ้น 2) จำนวนเวที ส่งเสริม สนับสนุน กระบวนการพหุคุยระหว่างผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการแสวงหารูปแบบการกระจายอำนาจที่สนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบทบาทและส่วนร่วมที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และอยู่ในกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีมากขึ้น 3) ผู้มีความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ต่างจากรัฐ มีส่วนร่วมในกระบวนการพหุคุย เพื่อสันติภาพที่ได้รับการมอบหมายจากรัฐบาล ได้รับหลักประกันความปลอดภัยจากรัฐอย่างทั่วถึง

วัตถุประสงค์ ข้อ 9 การดำเนินนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปอย่างมีระบบ มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และวางอยู่บนข้อมูลที่ถูกต้องและรอบด้าน

ยุทธศาสตร์ กอ.รมน.	ยุทธศาสตร์ ศอ.บต.	เป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วม (3 ข้อ)
การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	การพัฒนาการบริหารด้วยการมีส่วนร่วมและบูรณาการการแก้ไขปัญหาพื้นที่พิเศษ	1) กลไกขับเคลื่อนการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติดำเนินงานอย่างเป็นเอกภาพ 2) ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำนโยบายยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล 3) เจ้าหน้าที่ทุกระดับต้องมีความเข้าใจนโยบายและยุทธศาสตร์ไปในทิศทางเดียวกัน

คณะผู้จัดทำ

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
(นายธีระพงษ์ ไสศาศรี) ประธาน

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์
(นางอารทิพย์ ทองงามขำ) รองประธาน

ผู้อำนวยการกองคลัง
(นางทัศนีย์ ไตรอรุณ) คณะทำงาน

ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์
(นางสินีนาก วิมุกตานนท์) คณะทำงาน

นางจริยา ประสพทรัพย์ คณะทำงาน

นางมยุรี สงวนนาม คณะทำงาน

นางจิราพร เตโพธิ์ คณะทำงาน

นางสาวประภัสสร สารสังข์ คณะทำงาน

นายอภิชาญ ปานปรีชา คณะทำงานและเลขานุการ

นายเมธา สินประกอบ คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ